

ÎMI DORESC CEVA (4/4)

Un ajutor în clipele grele ale vieții

Textul de bază: 1 Tesaloniceni 4:13-18

Întroducerea

- O discuție între un General și un Pastor: Generalul îl acuză pe pastorul, că tot vorbește de veșnicie, dar dovezi sigure nu are. Pastorul îi contrazice cu o întrebare: „Credeti că în veșnicie o să mai fiți General?” „Nu” îi răspunde Generalul. „Sigur?” îl mai întreabă Pastorul. „Sigur!” îi răspunde Generalul. „Dar știți cum o să arătați în veșnicie odată fără uniformă?” îl întreabă Pastorul? Generalul a rămas mut.
- Întrebarea este: Știi tu ce mai rămâne din viața ta, dacă ai slobozit toate atrapele tale pământești pe care ți-ai construit așa de minunțios?
- Vederea noastră în privința veșniciei este așa de colorată după impresiile noastre pământești, încât nu mai ținem seama de cele scrise în Sfânta Scriptură
- Noi ne pictăm în fantazia noastră un tablou, care corăspunde cerințelor noastre, cu care putem liniști cugetul nostru înrebător
- Și aici ne ajută foarte mult tradiția noastră
- Dar Apostolul Pavel vrea ca să știm pe ce credință să ne bazăm când e vorba de moarte și învierea celor Credincioși

1 Tesaloniceni 4:13

Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, cari n-au nădejde.

Două feluri de oameni – dar toți o să moară odată

- Pentru cei care rămân, moartea este o despărțire definitivă dela cel decedat
Iosua 1:2 (Dumnezeu către Iosua)
„Robul Meu Moise a murit: acum, scoală-te ...”
- Probabil au fost în biserica din Tesalonichi deja cazuri mortale
- Și așa s-a creat o nesigurață, pentru-că toți așteptau venirea Domnului
- Oare v-ori fi și ei din nou înviați sau cum?
- Prin explicațiile lui Pavel, el nu a vrut să producă în biserică o atmosferă de bucurie într-un caz mortal
- Dar nici gândul sau convingerea, că o durere sinceră într-un caz mortal e păcat

- El se referă la Isus, care într-o astfel de situație a arătat durere, El plângea
Ioan 11:33-35 Învierea lui Lazăr
Isus, când a văzut-o plângând, pe ea și pe Iudeii cari veniseră cu ea, S-a înfiorat în duhul Lui, și S-a tulburat. Și a zis: „Unde l-ați pus?” „Doamne,” I-au răspuns ei, „vino și vezi.” Isus plângea.

Durerea morții nu are voie să producă disperare

- Apostolul Pavel face o deosebire între cei cu speranță și cei fără nici o speranță
- Pentru aceasta mai sublinează speranța noastră în Cel Inviat
1 Tesaloniceni 4:14
Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El.
1 Corinteni 15:16-19 și 32
Căci, dacă nu înviază morții, nici Cristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Cristos, credința voastră este zădarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre, și prin urmare și cei ce au adormit în Cristos, sunt pierduți. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Cristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii! Dacă, vorbind în felul oamenilor, m-am luptat cu fiarele în Efes, care-mi este folosul? Dacă nu înviază morții, atunci „să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri”.
- Biblia ne spune că toți o să murim odată și o să înviem odată
- Dar decizia unde vei fi tu odată, o tragi tu personal, aici pe acest pământ
- După moarte nu mai există timp de Har pentru cel decedat
- Nici rugăciunile celor care au rămas pe pământ nu-i ajută
- Decizia trebuie trasă personal cu toată consecință
Joan 5:28-29
Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși afară din ele. Ceice au făcut binele, vor învia pentru viață; iar ceice au făcut răul, vor învia pentru judecată.
- Întrebarea este numai, unde vei fi tu odată?
- Oferta de Har mai există și astăzi, încă mai ai posibilitate de decider
Joan 11:25-26
Isus i-a zis: „Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?”

Singurul ajutor primim prin Isus Cristos

- Biblia precizează fără nici o toleranță drumul spre Dumnezeu
Ioan 14:6
„Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.“
- Cuvântul lui Dumnezeu, în toată întregimea, dar și cu toată puterea Dumnezeiască precizează ghidul nostru în credință
Faptele Apostolilor 4: 12
„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.“
- Numai cine acceptă această condiție, se poate numi copil al lui Dumnezeu
Ioan 1: 12 - 13
„Tuturor celor care L-au primit, adică celorce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul de a deveni copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci născuți din Dumnezeu.“
- Dumnezeu nu silește pe nimeni la acest pas
- Dumnezeu respectă decizia ta făcută pe acest pământ. Dar îți atrage atenția că, consecințele trebuie să le suporti tu personal
Marcu 16: 16
„Cei care cred și se botează vor fi mântuiți, dar cei care refuză să creadă vor fi condamnați.“
- Dumnezeu nu ne amenință, ci ne avertizează
- Tu personal decizi, unde vei fi odată: în rai sau în iad
- Decizia ta este remarcată și înregistrată în cer
Apocalipsa 20: 15
„Dacă numele cuiva nu a fost găsit în cartea vieții, acela a fost aruncat în iazul de foc.“
- Isus ne confirmă: Toți acei, care cred . . .
Ioan 3: 36
„Toți acei, care se încred în Fiul lui Dumnezeu, pentru a fi mântuiți, au viața veșnică; dar cei care nu cred în El, nu va vedea niciodată raiul, ci mânia lui Dumnezeu va rămâne asupra lor.“

O consolare pentru cei trudiți și disperți

1 Tesaloniceni 4:18

Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.

- O mângâiere de valoare veșnică putem da numai atunci, când persoana în cauză crede în Dumnezeul cel veșnic

- Biblia ne avertizează de cei, care nu vor să audă Cuvântul lui Dumnezeu, că nu au parte de Salvare prin Isus Cristos
- O Mângâiere binecuvântată poate produce numai Duhul Sfânt prin noi
- Mângâierea este cea mai frumoasă și cea mai intensă dovadă de dragoste
- Ea este vizibilă pentru cei din jur
- Ea consolează pe cel nevoiaș
- Ea încurajează pe cel fără speranță
- Ea deschide privirea spre un viitor luminos și produce o speranță nouă

Pentru ce practicăm această posibilitate așa de rar?

- Una din motive este, că nu suntem convins de conținutul mângâierii
- Îndoiala în interiorul nostru ne împiedecă să-l demonstrăm și în public
- Savantul Ceacilis (197 d.Cr.) a caracterizat odată credința pocăiților așa:
- “ Pe lângă alte nebunii pe care susțin ei, de parcă sunt adevărate, mai amestecă și neadevăruri unori babe, susținând că după moarte v-or învia din praf și cenușă. Ei se întăresc astfel în această minciună. Dacă le auzi, poți primi impresia că ei au trecut deja prin această înviere.”
- Apostolul Pavel ne îndeamnă, să nu fim disperați

2 Corinteni 4:16-18

De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuș omul nostru din lăuntru se înnoiește din zi în zi. Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.

- Astfel de atacuri au fost, și vor fi până la venirea Domnului pe acest pământ
- Noi, din partea noastră trebuie să învățăm din nou să stăm la dispoziție, dacă unul din jurul nostru necesită mângâiere
- Și nu numai atunci, când vorbim de un caz mortal
- Mângâiere, atunci când ești disperat
- Atunci când nu mai vezi nici o lumină în orizont
- Atunci, când un caz de boală te duce la o slăbiciune sufletească
- Atunci, când ai impresia, că partenerul tău nu te mai înțelege
- Atunci, când ai impresia că copiii tăi au un alt vocabular și nu te pot înțelege
- Haideți să dăm mângâierea primită dela Dumnezeu maideparte

2 Corinteni 1:3-4

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentruca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe ceice se află în vreun necaz!

A m i n